

LUPTA

le combat

Director : Mihai Korne

Redactor : Antonia Constantinescu

COSTUL ABONAMENTULUI PE UN AN

In franci francezi

FRANTA
EUROPA

FRF 250
FRF 300

In alte valute tariful este majorat
pentru acoperirea cheltuielilor
bancare :
DM 100 - Fr. Elv. 90 - L St. 35

Cu avionul :

AFRICA
AMERICA DE NORD
ISRAEL
AMERICA DE SUD
ASIA
AUSTRALIA

FRF 350
FRF 400

USA 60 sau echivalent
USA 70 sau echivalent

125, Bureaux de la Colline - 92213 St-Cloud - France

Téléphone : (33-1) 41 12 03 73 - Tétex 270125F

Commission Paritaire N° 65481 - C.C.P. : 11 341 71 A Paris

Téléfax : (33-1) 41 12 03 79

Numărul 302

mai 1999

IMPLICAȚIILE MONDIALIZĂRII ASUPRA PRIVATIZĂRILOR

Trăim într-o epocă în care barierele comerciale și vamale dispar, dar cele lingvistice și psihologice se mențin, ceea ce duce la mari distorsiuni între avantajele economice și repercursiunile sociale.

La baza mondializării economice stă acordul GATT, semnat de mai toate statele din O.N.U. Propus de SUA și puternic sprijinit de Uniunea Europeană, acordul înlesnește schimburile comerciale, libera concurență și deschiderea piețelor în toate domeniile. Rezultatul este favorabil pe plan social în măsura în care duce la creșterea nivelului de trai în toate țările care îl aplică, dar această creștere este departe de a fi uniformă și profită cu precădere țărilor avansate, mărin, implicit, decalajul dintre acestea și restul lumii. Mărirea decalajului între beneficiari și restul lumi accentuează adesea și distorsiunile sociale din cadrul fiecărei țări, în măsura în care beneficiarii din țările de vîrf își amplifică posibilitățile prin lărgirea piețelor, la scară mondială, în timp ce concurența mondială joacă din plin în sectoarele defavorizate.

Astfel, se produce pe plan mondial o specializare care, în trecut, se limita la cadrul național și duce la o concentrare puternică a întreprinderilor industriale, dar și comerciale, financiare sau de prestare a serviciilor.

În urma mondializării, industria aeronautică este dominată de două întreprinderi, Boeing și Airbus în locul celor câteva zeci de fabricanți de avioane de acum un sfert de veac. Concentrările și specializările din industrie sunt cunoscute : automobilele BMW și Rower, Mercedes și Chrysler, Renault-Nissan, chimie și farmacie (Hoechst - Rhone Poulenc; Ciba, Gaigy și Sandoz) dar se extind și la alte domenii. Comerțul alimentar se concentrează în mâinile câtorva întreprinderi multinaționale specializate ce intră în concurență dacă nu reușesc să-și împartă sectoarele, cum s-a întâmplat recent în conflictul bananelor între SUA și Uniunea Europeană.

Informatica, sectorul bancar și chiar presa sunt, de asemenea, supuse unei tendințe puternice de centralizare și, implicit, de specializare care antrenează concedieri de personal dar și reducerea timpului de lucru

(35 în Franța) pentru ansamblul salariaților din țările avansate.

Chiar și în acele țări, care sunt principalele beneficiare ale mondializării, transformările nu se fac fără greutate ce pot duce la crize persistente, ca cea din Japonia și din ansamblul Asiei de-a-lungul Pacificului, dar și ca cea din Uniunea Europeană, unde șomajul se menține peste 10% din ansamblul populației active, în pofida eforturilor făcute de guvernele socialiste spre a-l diminua.

În ciuda acestor inconveniente sociale, mondializarea nu poate fi oprită și nici măcar frînată. Avantajele invențiilor, a calității și a productivității la prețuri scăzute depășesc într-atît inconvenientele, încît opozițiile politice sau barierele vamale nu pot rezista decît cel mult temporar și duc, inevitabil, la marginalizarea țărilor care le aplică. Atît URSS, cît și statele care constituiseră COMECON-ul, au încercat zadarnic să se izoleze în spatele unor bariere politice, economice, culturale și, mai su seamă, represive. Deși, incluzînd regimurile comuniste din China, Coreea și Vietnam, statele comuniste cuprindeau aproape jumătate din suprafața și populația globului, sistemul dirijist s-a prăbușit între 1989 și 1991, fără altă amenințare decît cea a liberei concurențe pe care nu o puteau înfrunta.

De zece ani, Europa de Centru și de Est se zbate încercînd să mai stoarcă un cîștig din ruinele fostului sistem dirijist. Cîteva țări, ca Cehia, Polonia și Ungaria au înțeles parțial că pierd mai mult perseverînd în acest domeniu, decît orientîndu-se către domenii viabile. Nu a fost și nu este cazul României, în ciuda schimbării politice intervenite la 17 noiembrie 1996. Rezultatul este că, mai toate încercările de revalorizare a vechilor întreprinderi au dat greș. Flota, metalurgia, petrochimia și chiar rafineriile sau industria de automobile sau tractoare s-a depreciat și mai mult decît erau în decembrie 1989.

După o perioadă în care s-a sperat mult ca agricultura și turismul, ce nu necesitau capitaluri masive, să poată fi valorificate, constatăm că nici aceste domenii nu au fost modernizate și riscă să nu poată fi multă vreme. Atît agricultura, cît și silvicultura și creșterea vitelor s-au degradat, ceea ce

dăunează atît turismului, cît și cadrului ecologic în care suntem hărăziți să trăim.

Un efect dezastruos l-au avut, de asemenea, escrocheriile financiare făcute de Caritas dar și de băncile de Stat ca Bancorex, cu sprijinul și în favoarea unor forțe și mafii politice și financiare. Puțina încredere pe care o putea avea marele public în întreprinderile românești a fost pusă la grea încercare și va trebui multă vreme spre a o restabili și pentru a reconstitui capitalurile pierdute.

În asemenea condiții, nu e de mirare că nu am găsit parteneri valabili pentru a prelua întreprinderile ce urmau să fie privatizate. Avem prea puține capitaluri în țară și cei care le dețin preferă să le transfere în valuta în străinătate decît să le riște, investind în domenii pe care nu le stăpînesc.

Desigur, privatizarea este o necesitate ce trebuie realizată fără întîrziere pentru a pune capăt enormelor cheltuieli cu care întreprinderile neprivatizate încarcă bugetul statului. Nu credem însă că vechile întreprinderi, odată privatizate, vor putea fi concurențiale pe plan mondial. Ne temem, mai degrabă, că multe dintre ele vor urma soarta Colgatului, care fusese preluat de foștii săi proprietari străini după 1989, și a fost recent transferat în Turcia, fiindcă producția din România se dovedea neperformantă.

Cu sau fără privatizare, întreprinderile neperformante trebuie și vor fi închise, iar personalul lor va ajunge la șomaj. Problema noastră nu trebuie să fie salvarea a ceea ce nu poate fi salvat, ci reorientarea economiei românești în funcție de cadrul mondial în care ne aflăm.

Problema nu este privatizarea, ci mondializarea economiei românești, adică adaptarea sa la concurența mondială.

Lucrul va fi cu atît mai greu, cu cît nu avem experiența pieței mondiale și foarte puține mijloace pentru a o aborda.

Și una și cealaltă se pot totuși dobîndi, cu condiția să ne hotărîm să construim pentru viitor renunțînd să ne irosim slabele puteri adunînd rămășițele trecutului.

Mihai KORNE

26 martie - Andrei Pleșu a explicat poziția României la o conferință de presă. Sigur că soluția optimă a problemei Kosovo era una politică. România însă nu poate decât să sprijine deciziile organizațiilor internaționale din care face parte sau vrea să facă parte. România nu va participa la operațiuni militare și nu va livra trupe combatante, limitându-se la acordarea accesului în spațiul aerian în caz de urgență și la intervenția umanitară în situația de post conflict, adică sprijin logistic, umanitar, spital de campanie. Comentând unele afirmații apărute în presă, Pleșu a subliniat că România a făcut o opțiune - asigurarea siguranței naționale, punând în balanță avantajele de a fi cu NATO sau în afara acestuia. *"Orice opțiune implică un sacrificiu, o dilemă și, în final, sunt lucruri pe care trebuie să le abandonezi pentru a merge până la capăt"*.

27 martie - De comun acord cu președinția, pe perioada 27 martie - 2 aprilie, cînt premierul Vasile este spitalizat în urma unui infarct (survenit pe 25 martie), *"conducerea treburilor curente ale guvernului"* sunt preluate de Valeriu Stoica, ministrul Justiției. E vorba doar de *"o delegare de răspundere"*.

● La congresul Partidului Național Român - secretar general Virgil Măgureanu -, Viorel Cataramă a fost ales președinte și candidat al partidului la postul de prim-ministru.

● Congresul Partidului Alternativa României, condus de Varujan Vosganian, a decis să-și schimbe numele în Uniunea Forțelor de Dreapta (UFD), cu aprobarea a 1800 de delegați. În mesajul său, președintele Constantinescu speră că noua formație va deveni *"un catalizator"* al clarificărilor ideologice, dat fiind că *"fragmentarea opțiunilor politice"* este periculoasă. UFD ar putea găsi un ecou important în rîndul întreprinzătorilor autohtoni grav afectați de fiscalizarea excesivă și de haosul administrativ.

● Publicațiile *Lumea liberă* din New York și *Ziua* din București au cerut ministrului Justiției americane să înceapă procedurile de extrădare a generalului Pleșiță, co-autor și complice al teroristului Carlos, sub acuzația de act terorist comis împotriva unei instituții americane, *"Europa liberă"*, provocînd daune materiale și rănirea a 8 cetățeni americani.

● În aceeași zi, apărea în *"Lumea"* de la București un interviu dat de gen. Pleșiță care, între 1980-1984, ca prim-adjunct al ministrului de Interne ocupa funcția de șef al Centrului de Informații Externe. Greu de suportat mitocănia, suficiența și aroganța înaltului militar (a treia stea a primit-o după decembrie 1989!), care amintește că a primit Legiunea de onoare de la De Gaulle, că l-a

avut subordonat pe Carlos, că România era placa turnantă a terorismului din Orient...*"Faptele"* generalului : 28/II 1981, atentat la Europa liberă, mai multe încercări de asasinare a lui Emil Georgescu (în urma ultimei, din 28/7 1981, a fost internat cu 26 lovituri de cuțit !), a doctorului Șerban din Elveția și a fostului ofițer DIE, Mandache, în Germania etc.

● Cca 200.000 de cazaci din Krasnodar s-au înscris voluntari pentru a pleca în Serbia, anunța Televiziunea transnistriană, care a dat și comunicatul Uniunii ofițerilor din Transnistria în care se spune : *"Apelurile permanente ale reprezentanților R. Moldova de a se soluționa problema transnistriană după model iugoslav, tendința de internaționalizare a proceselor de negocieri și de pacificare, precum și cea de a evacua trupele rusești scot la iveală, mai clar ca niciodată, adevăratele scopuri ale conducerii Moldovei față de Transnistria"* Uniunea cere ca Rusia, Ucraina și OSCE să-și modifice atitudinea față de R. Moldova.

29 martie - Patru aeronave iugoslave ale companiei JAT, fără marfă și pasageri, au cerut aterizarea pe aeroportul Băneasa. Avioanele n-aveau la bord decât personalul navigator și tehnic. Li s-a dat permisunea, motivația dovedindu-se adevărată, aeronavele urmînd să staționeze pe aeroportul București-Băneasa.

30 martie - După lupte aprige - opoziția fiind împotriva recurgerii la forță împotriva regimului de la Belgrad -, parlamentul a votat cu o majoritate elocventă (doar 5 voturi *"împotrivă"* și 13 abțineri) un text privitor la poziția României față de conflictul din Kosovo. Parlamentul *"e profund îngrijorat de existența unui conflict în vecinătatea granițelor țării"* și *"de pricolul de extindere a acestuia"*, își exprimă *"preocuparea pentru cursul periculos al evenimentelor pe plan umanitar"*. Se pronunță *"pentru realizarea condițiilor în vederea încetării operațiilor militare"*, *"reluarea negocierilor"*, *"încetarea oricăror represii și violențe împotriva populației civile, îndeosebi împotriva minorității albaneze din Kosovo"* și pentru *"integritatea teritorială și suveranitatea R.F. Iugoslavia"*, în fine, *"în concordanță cu interesul național, reafirmă opțiunea fermă a țării noastre pentru integrarea în NATO, văzînd în aceasta singura soluție pentru garantarea propriei sale securități..."*

31 martie - Locotenenții lui Miron Cozma : Dorin Loîș, Ion Casapu și Romeo Beja, arestați la Stoenești sub acuzația de instigare la subminarea puterii de stat, ultraj și distrugere, au fost eliberați, Tribunalul admițînd recursurile în anulare împotriva prelungirii mandatelor de arestare. Cei trei, după opinia celorlalți lideri sindicali, sunt inofensivi în absența lui Miron Cozma și se vor supune deciziilor de justiție.

1 aprilie - Prima zi de funcționare a sistemului asigurărilor de sănătate. Bucureștenii au luat cu asalt clinicile și dispensarele ca să-și aleagă medicul de familie, acesta din urmă neputînd avea mai mult de 2000 de pacienți. Nu erau încă afișate tarifele pentru neasigurați sau pentru cei care consultă direct un specialist, fără trimitere de la medicul de familie.

● O aniversare zguduitoare. Pe 1 aprilie 1941, cîteva mii de locuitori din Părăuții de Jos, Petriceni, Iordănești, Varnița, Coropsa (din Nordul Bucovinei) decid să treacă granița în România, la Fîntîna Albă, în frunte cu preoți, mame și copii. La cîteva metri de graniță, NKVD-iștii îi seceră cu mitralierele. Sunt uciși peste 1200 de oameni, după care supravieșuitoarii convoiului sunt vînași trei zile cu cîini lupi și executați. Cadavrele, laolaltă cu muribunzii, au fost aruncate în trei gropi comune.

2 aprilie - Victor Babiuc este numit, între 2 și 9 aprilie, *"premier cu delegație"*, urmîndu-i lui Valeriu Stoica, în absența lui Radu Vasile, aflat în spitalul Elias.

● 45% din acțiunile Banc Post au fost achiziționate de două firme, una americană, cealaltă portugheză.

3 aprilie - Patriarhul Teoctist lansează un apel patetic pentru încetarea războiului din Iugoslavia.

5 aprilie - Sergio Balanzino, secretar general adjunct al NATO, are, la București, convorbiri cu președintele Constantinescu și ministrul Andrei Pleșu. România e dispusă, contra ajutor (*"pentru a ajuta trebuie să fim ajutați"*) să primească 6000 de refugiați albanezi.

● Procurorul secției parchetelor miliare l-a audiat pe Virgil Măgureanu cu privire la fondurile cu care fostul director SRI și-a construit vila de la Giurtelecu Hododului. Ancheta a fost începută de Brigada de Combateră a Corupției și Crimei Organizate din Ministerul de Interne, care i-a audiat pe constructorii imobilului. Constatînd implicarea generalului Gioni Popescu, fostul șef al direcției Logistică al SRI, a înaintat dosarul (28 de volume) Parchetului Curții Supreme de Justiție, fiind repartizat secției Parchetelor Militare. Țăranii din localitate au afirmat ca lucrările au fost supravegheate de cadre SRI. În 28 aprilie 1994, Primăria din Hodod a eliberat o autorizație de construcție a unor anexe, nu a unei vile. Totuși, pe baza acestei autorizații a fost betonat drumul, s-a instalat o conductă de apă și rețea electrică, în casă a fost instalată o centrală telefonică. Valoarea lucrării de alimentare cu apă a fost estimată la 814 milioane, dar contractul nu e semnat de Măgureanu, ci de Consiliul local, adică de cei care greează bugetul comunei. Fondurile de la buget - 800 de milioane - au fost repartizate printr-o hotărîre a guvernului, semnată de fostul prim-ministru Nicolae Văcăroiu,

specificându-se că bani folosesc adunării de apă pentru locuitorii satului Giurtelecu Hododului, localitatea natală a lui Măgureanu.

● Cotidianul "Ziua" publică "documentul" milișianului Petre Olaru din Crevedia. E vorba de conținutul unui plic, aflat de vajnicul apărător al ordinii publice în vremea lui Ceaușescu, la o percheziție făcută în localitate, la reședința regizorului Gheorghe Vitanidis, pîrfit că ar avea valută. Deci întîmplarea s-a petrecut în urmă cu peste 10 ani. De atunci milișianul a stat cu plicul sub pernă și, deși tentat cu recompense grase, a refuzat să-l facă public. După "schimbare" a anunțat pe noul președinte de "document", acesta ordonînd o anchetă. Cum aceasta din urma, împiedicată sau nu, n-a dat nimic, senatorul (PNȚCD) Șerban Săndulescu și colaboratorul său Ștefan Rădoi au decis să dea în vileag pățania. Ce se afla în plicul cu sigiliul ambasadei URSS? El cuprinde scenariul de răsturnare a lui Ceaușescu în decembrie 1989, sub egida KGB și cu concursul mai multor persoane autohtone, pomenite nominal - generalii Milea, Hortopan, Victor Stănculescu, Eftimescu, Vasile Ionel, Chițac, Bucurescu, Jean Moldoveanu, Pancea, Ghiață, Topliceanu, Tudor Gheorghe, colonelii Decebal Iliana, Goran, Doia, Părcălăbescu, Nițoi Adrain, comandorii Cico Dumitrescu și Radu Nicolae, actuali și viitori politicieni - Ion Iliescu, Silviu Brucan, Alexandru Bărlădeanu, Virgil Măgureanu, Paul Niculescu-Mizil, Petre Roman, Victor Babiu, Caius Dragomir, Sergiu Celac, Cazimir Ionescu, Mircea Pașcu, Vasile Secăreș, Mircea Dinescu, Dumitru Tinu, Dărie Novăceanu, Petre Mihai Băcanu, Octavian Păler, Sergiu Nicolaescu, Ion Caramitru, Gelu Voican Voiculescu, Ioan Ursu, Petre Popescu (TVR), Gigi Tănăsescu, Roșianu, Teodor Brateș, Aristide Buhoiu, Silviu Curticeanu, Iamandi, Coman, Mihai Gere, Ctin Mănsuc.

Ce legătură avea regizorul Vitanidis? Păi, ambasada URSS îl ruga să immortalizeze evenimentul, "să păstrăm pentru posteritate și să filmăm pe viu", întrucît "regizorul Sergiu Nicolaescu s-a răzgîndit și ne-a lăsat în ultimul moment" !... Faptul că lui Vitanidis, care nu se știa dacă primește sau nu istorica sarcină, i se dezvăluia și planul, ba și atîtea nume, pare o aiureală. Ca și faptul că, anunțat cu surle și fanfare, "documentul" nu aduce nimic nou! A doua zi, consilierul prezidențial Dorin Marian a făcut o conferință de presă și l-a socotit pe milișianul din Crevedia "marcat de evenimente", adică țicnit. Încă un "eveniment" din cele care lansează ceață peste viața și așa sumbră a românilor.

● În urma cercetărilor făcute la Sibiu de gen. Dan Voinea, șeful secției Parchetelor militare, procurorii militari au prezentat probele care îi incriminează de uciderea și rănirea în decembrie 1989 a unor persoane la Sibiu pe fostul deputat PDSR Francisc Tobă, pe colonelul Aurel Dragomir, fost comandant al Garnizoanei Sibiu - principalul vinovat de torturarea și uciderea revoluționarilor sibieni-, colonelii Gheorghe Moise și Dumitru

Coșconea. Dosarul va fi înaintat într-o lună Tribunalului Militar București. În decembrie 1989, la Sibiu, au fost arestate 500 de cadre ale MI, peste 200 de civili și cca 80 de locuințe, considerate "cuiburi de teroriști", au fost distruse cu tunul. Arestații sau persoanele luate din spitale au fost încarcerate în bazinul de înot al unității, unde au "stat" pînă în 24 ianuarie 1990, mereu amenințați cu moartea, unii fiind chiar împușcați. În decembrie 1989, la Sibiu, au fost ucise 89 de persoane și 218 rănite.

6 aprilie - Strobe Talbott, adjunct al secretarului de stat al SUA, aflat la București, anunță majorarea asistenței financiare pentru România cu 6 milioane de dolari (destinați consolidării instituțiilor democratice și modernizării armatei).

● Revine la București pentru negocieri delegația FMI.

● Viorel Cataramă anunță, într-o conferință de presă, că un alt fugar din PNL - senatorul Vasile Ungureanu, fost președinte al organizației PNL Gorj - s-a înscris în Partidul Național Român și că, în ultimile săptămîni, s-au înregistrat 17.000 de adeziuni.

● Senatorul Florin Buruiiană a trecut în grupul independenților, decepționat de

nererealizarea PNȚCD-ului.

● Sunt anulate trenurile între București și Belgrad, călătorii putînd folosi curse locale (Timișoara-Vrsac). ♦ Navele comerciale, obligate să evite traficul pe Dunăre, caută ocoluri costisitoare prin Marea Neagră. În schimb, aglomerația de bărci pe Dunăre organizează traficul cu benzină. ♦ Federația Sindicatelor navigatorilor din România s-a adresat Federației Internaționale a Transporturilor semnănd că "ruinele celor trei poduri din Iugoslavia fac impracticabilă navigația pe Dunăre în ambele sensuri", cerînd convocarea unei sesiuni extraordinare urgente a Comisiei Dunării pentru a afla soluții de diminuare a pagubelor și de reluare a navigației. ♦ Deturnarea traficului aerian face ca Bucureștiul să fie survolat de numeroase avioane civile. ♦ 650 de oameni de afaceri chinezi, aflați în Iugoslavia, s-au refugiat în România. ♦ Peste 100 de refugiați trecuseră la sfîrșitul lunii martie ilegal granița. Cei mai mulți sunt albanezi, dar sunt și sîrbi, români și unguri. Mulți nu s-au declarat, preferînd să stea la rude. ♦ Dintr-un reportaj publicat de "Timișoara" aflăm că în Serbia de est sunt 326 sate și 20 de orașele în care

pag. 4

sancțiunea electoratului

În luna martie, conform Metro Media Transilvania, barometru finanțat de Soros, în colaborare cu Centrul Academic de Studii Sociale, în opiniile românilor, dorința de schimbare a guvernului și puterii trece înainte de preocuparea pentru nivelul de trai. PDSR și Iliescu surclasează cotele actualului președinte și ale CDR. Pe primul loc al încrederii în personalități se situează Teodor Meleșcanu (41%) Dacă duminica viitoare ar avea loc alegeri? PDSR - 29,9%; CDR - 20,9%; PMR - 13,2%; PD - 10,5%. Dacă CDR s-ar dezmembra - PNȚCD - 1,7%; PNL - 1,7%

□

Sondajul, realizat de Centrul de Sociologie Urbană și Regională (CURS), între 27 martie și 2 aprilie, la comanda Institutului de Studii Liberale, confirmă tendințele sondajului din martie.

Dacă alegerile ar avea loc acum

Iliescu - 30%; Emil Constantinescu - 22%; Teodor Meleșcanu - 22%; C.V. Tudor - 11%; Petre Roman - 8%; Valeriu Stoica - 3%

În ce privește alegerile prezidențiale, 35% din alegători sunt indeciși sau nu vor vota. La întrebarea "cine credeți că va câștiga alegerile prezidențiale?"

Iliescu - 47%; Emil Constantinescu - 24%; Teodor Meleșcanu - 18%; Petre Roman - 5%; C.V. Tudor - 2%. Peste jumătate (58%) nu au știut să răspundă la această întrebare.

Încrederea în personalități: pe primul loc, cu 47% Teodor Stolojan și Teodor Meleșcanu. Urmează Ion Iliescu - 37%, Mugur Isărescu - 30%, Adrian Năstase - 29%; Radu Vasile - 28%, Petre Roman - 26%; Emil Constantinescu - 25%; Traian Băsescu - 24%; Valeriu Stoica - 19%; C.V. Tudor - 18%; Valeriu Tabără - 16%;

Varujan Vosganian - 15%; Gh. Funar - 13%; Viorel Cataramă - 11%; Victor Ciorbea - 9%; M. Ionescu Quintus - 8%; Ion Diaconescu - 7%; Marko Bela - 6%; Ilie Verdeț - 5%; D. Traian Remeș - 5%; Tudor Mohora - 4%.

În cazul alegerilor parlamentare (18% nu ar vota iar 27% sunt indeciși): PDSR - 31%; CDR - 25%; PRM - 11%; ApR - 11%; PD - 9%; UDMR - 5%; PUNR - 2%; PAR-UFD - 2%; PNR - 2%; PSM - 1%. Dacă alianța CDR s-ar desființa - PNȚCD - 12%; PNL - 9%, alte partide din CDR - 1%

Cel mai potrivit politician pentru funcția de președinte: Teodor Meleșcanu (47% da; 39%, nu); Emil Constantinescu (28% da, 66%, nu); Ion Iliescu (37%, da; 58%, nu); C.V. Tudor (17%, da; 73%, nu).

Cea mai potrivită personalitate pentru funcția de prim-ministru: Theodor Stolojan - 38%; Radu Vasile - 15%; Adrian Năstase - 11%; Petre Roman - 8%; Pe ultimele locuri se află Victor Ciorbea - 4%; Nicolae Văcăroiu cu 3%.

În România lucrurile merg într-o direcție greșită - 70% și doar 14% cred că direcția e bună, iar 16% nu știu.

Viața este mai proastă ca acum un an - 55%.

Credibilitatea instituțiilor - Biserica - 83%; Armata - 70%, posturile private Tv - 56%; posturile Tv publice - 53%; CEC - 52%. Cea mai slab creditată este instituția partidelor politice - 8%.

Cifrele referitoare la atitudinea față de economia de piață și regimul parlamentar au fost date publicității... inversate, a declarat directorul CURS, motiv pentru care nici nu le reproducem.

trăiesc cca un milion de români care, de 166 de ani, se străduiesc să-și păstreze identitatea culturală. Ei inițiaseră un recensământ, încercând să-i determine pe locuitori să se declare români, nu vlahi, sperând să obțină slujbe religioase și școli în limba română. În condițiile actuale au renunțat. De altfel, și-a suspendat apariția și publicația "Vorba noastră", iar Mișcarea românilor vlahi din Serbia și-a încetat activitatea. ♦ Ministrul Tarian Bănescu a declarat că România nu va fi utilizată ca depozitar al flotei aeriene iugoslave. În cazul în care o navă cu pasageri solicită aterizarea, ea va fi acceptată doar pentru debarcarea acestora. ♦ Mai mulți sârbi din România au cerut ca albanezii cazați la Băile Calacea (J. Timiș) să fie dați afară. Excedat, prefectul Goț a cerut ca, de acum înainte, ziariștii să păstreze secretul locurilor de cazare.

7 aprilie **Întâlnirea de la Cotroceni** - Au luat parte reprezentanții partidelor parlamentare, sindicatelor, societății civile, oamenilor de afaceri, cu scopul declarat de președintele Constantinescu de a identifica problemele asupra cărora există o minimă înțelegere, ca și cele de dezacord. Trei au fost problemele discutate: proprietatea, stabilitatea macroeconomică și programele destinate categoriilor sociale și regiunilor defavorizate. Dacă a existat un consens, el a fost asupra proprietății private. Toate partidele (inclusiv PDSR) au înțeles că prima necesitate este reinstaurarea ei garantată și dacă ar exista în politica românească coerență, în cele două luni cât au mai rămas până la încheierea sesiunii, parlamentul ar avea timp să treacă, în fine, cele două legi - modificarea Legii Fondului Funciar cu restituirea efectivă a terenurilor și modificarea Legii caselor naționalizate.

Masa rotundă de la Cotroceni a fost propusă de PDSR din motive evident propagandistice, ca sa-și prezinte grija față de națiune și programul anticriză, iar Puterea a acceptat provocarea din aceleași motive, sperând totodată detensionarea planingului sindical care trebuia să culmineze cu greva generală din 26 aprilie. Din păcate, fiecare și-a prezentat "viziunea" sa, și, pentru realizarea întâlnirii, guvernul a dat în brânci sa definitiveze și el un program anticriză, evident contestat de Ion Iliescu dar și de Varujan Vosganian, liderul "forțelor de dreapta". S-a decis ceva? Mai nimic. O măsură necesară, la solicitarea Alianței Civice: până la 14 aprilie parlamentarii, funcționarii FPS (organism care ar fi trebuit să-și înceteze activitatea la sfârșitul lui 1998, dată la care se prevedea încheierea privatizărilor!) și ai administrației centrale să fie retrași din Consiliile de administrație ale diverselor societăți. Cam târziu, fiindcă nici nu prea mai au ce fura. A doua decizie este caragială: se va înființa "un grup de reflecție" care să se ocupe de redefinirea cadrului legislativ al proprietății și un Consiliu consultativ permanent, compus din specialiști numiți de Academie și partide care să ealbozeze

strategia economică a țării.

Ce s-a câștigat prin acest taifas național? Nu un plus de dialog, fiindcă mai mult s-au însumat monologuri, un pas totuși către o detensionare a raporturilor între diverse categorii ale societății.

8 aprilie - Familia Regală sosește la București pentru a petrece Sfintele Sărbători în județul Constanța și două zile (15-17 aprilie) în Capitală. Oaspeții au sosit în Vinerea Mare la Techerghiol, întâmpinați de stăreța Mănăstirii Sfânta Maria, de călugărul duhovnic Arsenie Papacioc, de primar și prefectul județului. Biserica din lemn a mănăstirii construită la Maioreni de Mureș a fost refăcută în 1934 în curtea Peleşului și adusă apoi la Techerghiol.

11 aprilie - De Paște a plouat. Piețele sunt pline cu de toate, ca și magazinele, dar buzunarele sunt goale. Cîteva prețuri de Paște - un miel de 8 kg. - 320.000 lei; 1 kg. de telemea - 50.000; legătura de ridichi - 3.000; un cozonac de pînă la un kg. are un preț dublu decît de Crăciun...

12 aprilie - Încep negocierile delegației FMI cu guvernul, care vor dura pînă în 20-22 aprilie.

● Filiala Marconi Communications a grupului britanic GEC a câștigat contracte în valoare de 136 milioane de lire (219 milioane dolari) în România și Bulgaria. Ministerul Apărării român a comandat un nou sistem de comunicații militare integrat pentru forțele terestre, navale și aeriene, prevăzute în planurile de modernizare ale armatei române.

● Parlamentul de la Belgrad votează în favoarea aderării Iugoslaviei la Uniunea Rusia-Belarus

13 aprilie - Premierul Radu Vasile își reia activitatea la Palatul Victoria.

14 aprilie - Ministrul de Externe al Franței, Hubert Vedrine, sosit la București, are convorbiri cu omologul său român. La ambasada Franței, în prezența oaspetelui francez, are loc ceremonia decorării premierului Radu Vasile cu Legiunea de onoare, rangul Mare Ofițer.

● După ce fusese dezbătută de Senat un an și jumătate, Comisiile juridică și de apărare ale Camerei Deputaților (în dezbaterile cărora a intrat în septembrie 1998) au adoptat în unanimitate raportul final la **legea privind accesul la dosarele Securității**. Față de deciziile anterioare ale celor două comisii, acest raport final, deus la Biroul Camerei, alterează complet "Legea Ticu". Astfel, s-a decis scoaterea de pe lista informatorilor a persoanelor care au dat informații, dar "nu au adus atingere drepturilor fundamentale ale omului"! De asemenea, scoaterea de pe lista verificării dacă au fost sau nu informatori a diplomaților și lucrătorilor din ambasadele României. Se hotărăse ca arhivele să intre în posesia Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor (CNSA). Nici gînd, vor rămîne la SRI, unde pot fi consultate de membri CNSA la cerere... În fine, se stabilise ca aceștia să provină din societatea civilă, în urma candidaturilor independente. Nu. Ei sunt propuși de grupurile parlamentare conform

algoritmului. Se pare că aceste răsturnări sunt rezultatul unei înțelegeri secrete între partidele din arcu guvernamental.

15 aprilie - În discursul rostit la San Francisco în fața Editorilor de Presă, Bill Clinton a menționat România ca un exemplu de țară care a știut să-și rezolve problemele cu minoritățile, înscriindu-se pe calea democrației și fiind o exportatoare de stabilitate în regiune.

● Noul purtător de cuvînt al președinției, Răzvan Popescu (PNL), fost pînă acum șef al Departamentului de Informații Publice al Guvernului, a anunțat noua structură de la Cotroceni, care va număra 11 consilieri. **Claudiu Doltu** - Departamentul reforma economică -, **Petre Păun Jura** - Departamentul politicii sociale -, **Emil Moroianu** - Departamentul juridic -, **Justin Tănase** - Departamentul științific -, **Floricele Marinescu**, va conduce un nou departament, Cancelaria Ordinilor. Pe de altă parte, prof. **Sorin Alexandrescu** va conduce Departamentul Cultură-Învățămînt și **Sandra Pralong** Departamentul comunicare internațională și Relații cu românii din străinătate, ultimii doi avînd rang de consilieri personali ai președintelui. În Departamentul Politicii Publice au mai fost numiți consilierii **Cristian Preda** și **Marius Oprea**, iar la Cultură-Învățămînt **Liviu Papadian**.

● Biroul organizației de tineret PNȚCD (care cuprinde 1200 de membri) a decis ieșirea în bloc din PNȚCD și aderarea la "gruparea Ciorbea", Alianța Creștin Democrată.

● În zona localității Grăniceri - jud. Timiș (1,5 km de frontiera cu Iugoslavia) au cazut două rezervoare de combustibil, unul gol, celălalt plin (cu o capacitate de 2600 litri fiecare). Cele două rezervoare, aparținînd unui aparat de luptă, aveau înscrisuri în limba engleză. În cădere, ele au făcut fiecare cîte o groapă de cca 60 de cm și au fost descoperite de localnici.

16 aprilie - Discursul președintelui Constantinescu precizează că "în România avem și vom avea pacea asigurată", țara noastră fiind socotită de vocile marcante internaționale "o zonă de stabilitate", amintind aprecierile acordate României de Bill Clinton. Referindu-se la opțiunea României pentru NATO și Uniunea Europeană, președintele a explicat: "am ales pentru România acest drum al fermității pentru că, în istoria ei, România a suferit mult prea mult din cauza pozițiilor echivoce ale conducătorilor săi, din cauza ezitărilor și a schimbărilor de direcție în funcție de împrejurări". A urmat prezentarea hotărîrilor luate la Cotroceni, pe 7 aprilie și primejdia contestației sindicale.

● Președintele organizației București, Erbașu, împreună cu cîteva zeci de președinți și membri de filiale au demisionat din Partidul Național Român (secretar general Virgil Măgureanu), trecînd în marea lor majoritate la Alianța pentru România ApR, condusă de Meleşcanu, datorită prestației dictatoriale a președintelui PNR, Viorel Cataramă. ApR, care va fuziona, în curînd, cu social-

democrației lui Ceausescu, plasându-se pe echierul politic drept un serios concurent al democrațiilor lui Petre Roman, în spațiul social-democrației (v. sondaje, p. 3)

17 aprilie - La Teatrul Național din București a avut loc reuniunea de organizare a "Alianței Naționale Creștin Democrat" (ANCD) ale cărei baze au fost puse de senatorii Ion și Matei Boilă, de Victor Ciorbea, senatorul Șerban Săndulescu și președintele filialei PNȚCD Maramureș. Prioritatea noului partid va fi eradicarea corupției. Victor Ciorbea a rostit un discurs virulent la adresa conducerii PNȚCD, vinovată de deteriorarea imaginii partidului, devenit "un clan". Primul congres ANCD va avea loc în două luni. Din Biroul executiv fac parte: președintele noului partid, Victor Ciorbea, vice-președinții - Șerban Săndulescu, Ioan Boilă, Mircea Bel, Gabriel Crau și Paulina Suceveanu -, un prezidiu de onoare - Matei Boilă, Ion Alexandru, Nicolae Balotă -, plus încă 19 membri. Conducerea secretariatului general e asigurată de Liviu Petrina. ANCD are 701 membri și sediul într-un apartament de bloc.

19 aprilie - greva de avertisment de două ore, organizată de marile centrale sindicale, a fost un eșec.

20 aprilie - J. Solana a trimis o scrisoare președintelui Emil Constantinescu în care precizează că "securitatea României este o preocupare directă și reală a Alianței atlantice" și își exprimă aprecierea "pentru sprijinul puternic" acordat de România Alianței.

21 aprilie - a fost semnată scrisoarea de intenție cu FMI în vederea obținerii unui împrumut de 500 de milioane de dolari.

● Emil Constantinescu a plecat spre Washington, la întrunirea ocazională de semicentenarul Alianței atlantice cu un document limpede de raliere la NATO.

● Marile centrale sindicale au anunțat ca amână greva generală din 26 aprilie pentru vremuri mai liniștite.

● Patriarhia română și Ministerul Lucrărilor Publice a lansat concursul de urbanism și arhitectură pentru construirea Catedralei Mântuirii Neamului, valoarea totală a premiilor ridicându-se la 21.000 de dolari. La concursul pentru o soluție urbanistică în zona Pieței Unirii și prezentarea machetei noii Catedrale pot lua parte arhitecți sau echipe de arhitecți din țară sau străinătate. Înscrisoarea se face la sediul Patriarhiei până în 14 mai, termenul de predare a proiectelor fiind 6 septembrie, iar în 4 octombrie va avea loc "jurizarea" lor. Taxa de concurs este de 500.000 lei. Juriul este constituit din ÎPS Daniel, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, arh. Teodor Șerban Antonescu, secretar de stat la Ministerul Lucrărilor Publice, prof. dr. Alexandru Sandu, rectorul Institutului de Arhitectură Ion Mincu din București, conf. arh. Ștefan Lungu, vicepreședintele Uniunii arhitecților, Adrian Bold, arhitectul-șef al Primăriei Bucureștiului, arh. Crișan Popescu,

directorul firmei Rostrada, pictorul Horia Bernea, PS Venențiu Ploieșteanu, membru supleant. S-a precizat că lucrările efective de execuție ar putea dura între 12 și 18 luni, dimensiunile catedralei fiind impuse de parametrii urbanistici ai zonei. Se pare că, prin generozitatea donatorilor, credincioși - unii cu venituri modeste - sau firme s-au strâns deja peste 5 miliarde de lei în conturile

Patriarhiei. Pe de altă parte, o firmă din Sighetul Marmației și-a anunțat intenția de a oferi materialul lemnos necesar edificiului, cum au anunțat și alte firme de construcții oferte de diverse materiale

22 aprilie - Parlamentul a aprobat deschiderea nelimitată a spațiului aerian românesc (cu 225 pentru, 99 abțineri și 21 voturi contra)

NOUȚĂȚI EDITORIALE

Pavel Chihaia

Arta medievală

vol. I - *Monumente din cetățile de scaun ale Țării Românești*

vol. II - *Învățăături și mituri în Țara Românească*

vol. III - *Țara Românească între Bizanț și Occident*

vol. IV - *Căutări în orizontul timpului*

vol. V - *Sfârșit și început de ev*

Editura Albatros

În cele cinci volume, sub titlul generic "Arta medievală", sunt tipărite studiile lui Pavel Chihaia scrise între 1965 și 1985. Autorul prezintă monumente de artă plastică dar și literare (religioase și profane), interferențe literar-artistice de-a lungul evului mediu.

În primul volum sunt înfățișate curțile domnești, bisericile și importante vestigii din Argeș, Câmpulung și Târgoviște, evoluția acestor cetăți. Autorul își propune să arate nu numai ce au primit românii de la cultura post-bizantină și occidentală, ci și ce au dăruit ei acestor lumi. Încadrate în frontul cruciadelor târzii, cele antiotomane, Țările Române au apărut, pe de-o parte Occidentul, cu prețul unor sîngeroase și ignorate sacrificii, iar pe de alta au năzuit la eliberarea Balcanilor și Bizanțului strălucit, capitala ortodoxiei.

Al doilea volum însumează trăsături specifice din evul mediu românesc, apărute de-a lungul itinerariilor scrierii parenetice "Învățăturile lui Neagoe către fiul său Teodosie", precum și mitul lui "Negru Vodă", cea mai răspîndită și semnificativă legenda istorică din Țara Românească.

"Țara Românească între Bizanț și Occident" descrie cele două epoci de modificare a mentalității, prefigurînd Renașterea din 1848. Prima Prerenăștere acoperă domnia lui Radu de la Afumați, cu orientarea către valorile laice occidentale, cea de a doua, domnia lui Matei Basarab, receptivă la stiluri care s-au succedat în Occident timp de jumătate de mileniu.

În volumul IV sunt înfățișate atît monumente studiate de autor, cît și, mai cu seamă, itinerariile către ele, capitolele avînd și un caracter literar de jurnal al cercetării la care se adaugă recenzii ale unor importante cărți despre evul mediu românesc.

Volumul V prezintă secolul al XIV-lea, în

preajma Renașterii, conflict semnificativ ilustrat în literatură și artă. Ca răspuns la tendințele de emancipare laică ale cavalerilor, ordinele religioase catolice inițiază o serie de înfățișări funerare (cu origini în extremul orient) pentru a sublinia nemurirea sufletului. În Țara Românească, unde, în diferite epoci, societatea medievală a avut ritmuri de existență profană asemănătoare celor occidentale, este descrisă, într-un capitol, "Paftaua de la Argeș", mărturie a acestor conflicte.

Histoire Littéraire de l'Europe médiane sous la direction de Maria Delaperrière

Editions l'Harmattan
Collection Aujourd'hui l'Europe
dirigée par Catherine Durandin

Alexandru Niculescu Individualitatea limbii române între limbile romanice 3. Noi contribuții Editura Clusium, Cluj, 1999

Volumul doi al cărții, concentrată asupra acestei teme obsesionale în cercetarea profesorului Alexandru Niculescu, apărută în 1978 la Editura Științifică, București. Acest al treilea volum cuprinde studii apărute mai ales în publicații străine, cele mai multe în anii exilului, exprimînd și o modificare de perspectivă asupra limbii române, examinată în afara graniței, într-o dimensiune europeană. De aici, cu știuta mobilitate și onestitate intelectuală a autorului, unele modificări de opinie și rezultate pe care în volumele anterioare le socotea întemeiate, mai ales în privința contribuției elementului slav sau a raportului latinatitate-romanitate-românitate.

Cartea cuprinde, de asemenea, cîteva evocări. Portrete ale celor care i-au fost profesori și modele de-a lungul vremii, printre care: Sextil Pușcariu, romanist, Iorgu Iordan, Alexandru Rosetti, Leo Spizer.

Cu dorința, știută de cei care-l cunosc pe prof. Niculescu, de a salva contribuția culturală a generațiilor de exilați români, cîteva pagini se referă la "exilul (științific) uitat".

Abonați-vă la *Lupta*

Alexandru Lungu
Teascul de taină
Albatros, București 1999

Picturile autorului, volbură albastră de petală, de verde acvatic și pată sîngerie, variante pendulînd între identitate și alteritate, însoțesc peregrinarea în logosului poetului Alexandru Lungu "... dintr-un cuvînt într-altul călătorind fără tihnă".

cahier du centre de recherches musicologiques
Université Lumière - Lyon 2
Anne Penesco
Georges Enesco
et l'âme roumaine
préface de Yehudi Menuhin

Un studiu bogat în referințe, din păcate într-o perspectivă impresionistă cum o trădează și titlul. Încercarea de definire a spiritualității românești cade adesea în clișeu pentru un lector român; pentru lectorul francez este o introducere profitabilă în teritoriul puțin cunoscut al "sufletului" românesc.

Adrian Niculescu
Din Exil / După Exil - 1986-1996
Cuvînt înainte de Mihnea Berindei
Colecția Recuperări
Editura Univers, București 1998

Proaspăt licențiat în Istorie la Universitatea București, Adrian Niculescu ia calea exilului la 23 de ani. Un model militant - Mihnea Berindei -, o instituție servită cu idealism - Liga Drepturilor Omului în România (cu sediul la Paris) -, o "țară reală" - Europa liberă -, o motivație fermă și consecventă - trînta pe viață și pe moarte cu ceaușismul -, o generozitate debordantă, o disponibilitate și o pasiune care-l transforma pe Prîslea exilului politic al anilor '80 în interlocutorul privilegiat al lumii politice și jurnalistice italiene în problema spinoasă a României, de la percepția falsei "independențe" față de Moscova, la revelația monstruoasă a regimului.

Cartea strînge laolaltă articole, intervenții, documente ale acestei cruciade (publicate în presa italiană, transmise la *Europa liberă*, unele apărute în *Lupta*), prelungită cu intervențiile iscate de confruntarea cu realitățile post-decembriste, la întoarcerea în țară, o realitate confuză, contradictorie, adesea dezamăgitoare a societății românești de după 1990. E un hățiș mai dificil de stăpînit - trecerea de la limpezimea manicheistă a anilor de exil, la nisipurile mișcătoare ale noii realități românești, în care entuziasmul și buna credință trebuie dublate de discernămint, rezervă și exigență, ceea ce nu este încă arma unui temperament debordant, ca acela al idealistului Adrian Niculescu...

Mihai Sorin
Rădulescu
Elita
liberală
românească
1866-1900
Editura ALL,
București 1998

O carte temerară prin ineditul ei în istoriografia românească. După decenii de viziune marxistă asupra societății sfișiată în clase antagonice, reapare, ca model și motor social conceptul de "elită". Cum mărturisește autorul, documentarea pentru o asemenea carte a întîmpinat o sumă de dificultăți - lipsa analizelor statistice, a lucrărilor de istorie socială asupra boierimii sau a burgheziei (care abundă în Franța, de pildă, cu referire la nobilime sau la burghezie), absența dicționarelor de oameni politici, viziunea distorsionată a istoriografiei românești de 50 de ani încoace, absența arhivelor partidelor politice sau personale - multe cazute pradă vandalismului evacuărilor sau arestărilor posesorilor lor. Și totuși terenul nu e virgîn datorită monografiilor, a fondurilor personale salvate a unor fruntași liberali

Teză de doctorat la Institut National des Langues et Civilisations Orientales (INALCO) din Paris, sub îndrumarea prof. dr. Catherine Durandin, această "încercare de analiză genealogică și prosopografică", cum o definește cu modestie autorul, tinărul cercetător la Institutul de Istorie Nicolae Iorga, deja foarte cunoscut ca genealogist, este prima încercare de redefinire a "elitelor", deci de modificare a viziunii asupra mecanismului social, o faptă culturală de primă însemnătate prin reconstituirea elanului meritocrației în construirea României moderne.

Cartea cuprinde genealogia fruntașilor liberali, un număr de 69 de personalități (de fapt de familii), date despre formația intelectuală, suportul material, domiciliile lor, despre societățile elitei liberale - această lume la confluența boierimii cu burghezia -, cum ar fi Ateneul Român, Jockey-Clubul de la București și Iași și societățile francmasonice. În fine, cartea cuprinde listele cu prim-miniștri și miniștri liberali, cu parlamentarii liberali, în perioada 1866-1900.

Coperta cărții reproduce fașada conacului familiei Popp din comuna Padea, județul Dolj, imagine emblematică de bun gust și eleganță...

Preot Nicolae Dură
Le régime de la sinodalité selon la
législation canonique conciliaire,
oecumenique, du Ier millénaire

Rezultat al unei cercetări științifice prin bibliotecile din țară și străinătate (Franța, Italia, Spania, Grecia etc), lucrarea, care are peste 1000 de pagini, face apel la surse de primă mînă privind legislația canonică din primul mileniu - la izvoarele de limbă greacă și latină coroborate cu textul unor canoane în etiopiana veche, coptă, slavă și siriacă. Scopul autorului a fost acela de a conștientiza lumea ortodoxă și catolică asupra unui patrimoniu canonic comun, care ne poate oferi o platformă sigură de lucru, în dialogul teologic ortodoxo-catolic, în vederea realizării unității creștine pierdute prin marea schismă din 1054. Apelul la literatura spaniolă, portugheză, catalană, rusă,

Radu Negrescu-Șuțu
Poarta luminii
Editura Dorul, Danemarca

Minunat ilustrată cu desene de Dürer ("Corabia nebunilor"), cu o copertă care ilustrează titlul și formula prozelor cuprinse în volum, cea a "pasajului", articulație secreta între două lumi, care șterge spațiul și timpul, prozele, denivelări eliadești, sunt partea cea mai consistentă a volumului, mărturisind înclinația autorului mai puțin către eseul savant (pîndit de clișeu și prezumție) și mai cert către eposul fantastic.

Florentin Smarandache
Distihuri paradoxiste
Editura Dorul, Danemarca

Stranie și exuberantă carte. Sau ce i se întîmplă unui matematician rătăcit în lumea cuvintelor... Cu o jubilație inocentă, ca un Candid în pădurea vocabulelor inventariate și întoarse pe dos, Florentin Smarandache face proză ca domnul Jourdain, fără să știe : adică reinventează oximoronul, antifraza, figurile antagonice, retorica de la antici pînă la Fontanier, convins că a descoperit "paradoxismul"...

Ștefan Popovici
Icoane doborîte
Editura Albatros, 1998

Coperta volumului de poeme scrise în închisoare de farmacistul Ștefan Popovici "reproduce scrisoarea brodată pe buzunarul pijamalei pentru cei dragi de acasă... Aiud, 1949. Cartea este un obiect pios, gîndit cu bun gust de familie, încununarea unui destin pe care urgia temnițelor și persecuțiilor nu l-a înfrînt și nu i-a tulburat pacea unei profunde credințe. "Icoane doborîte" nu este doar lirică de închisoare, este un spațiu al iubirii care unește o familie, nezdruncinată în solidaritatea împotriva răului.

A.C.

germană, română etc a oferit autorului și posibilitatea de a evalua, într-un spirit irenic, sine ira et studio, concepțiile ecleziastice, puse în circulație în diferite biserici locale și centre universitare, privind aplicarea regimului sinodalității în viața Bisericii de astăzi și în perspectiva unei Biserici "Una", pentru care s-a rugat Mîntuitorul Cristos.

Preot Leon Dură
Teatru
Editura Logos, 1999 Râmnicu Vâlcea

Autorul este fratele mai mic al gemenilor Nicolae și Ioan Dură, preoți cărturari, primul specialist în drept canonic, iar al doilea, preot la Bruxelles, cu două doctorate, unul obținut în Grecia. Leon Dură este și autorul unei plachete de versuri - "Europa, țara mea".

Comunicat
Biserica Ortodoxă Română de la Paris,
Sfinții Arhangheli Mihail, Gavriil și Rafail
Asociațiile culturale
Eparchie ortodoxe roumaine
hors frontières de la Roumanie
Association pour la pratique
du culte orthodoxe roumain
9 bis rue Jean de Beauvais, 75005 Paris

Biserica ortodoxă română din Paris a fost creată în anul 1853 de către studenții și exilații politici ai vremii. De atunci și pînă în secolul nostru ei au luptat pentru libertate și propășirea țării noastre.

După cel de al doilea război mondial, în jurul ei s-a strîns marele număr de refugiați scăpați din țară în urma ocupației comuniste.

10 ianuarie 1945 - Mitropolitul Visarion Puiu, membru al Sf. Sinod Ortodox român, fondează episcopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale.

18 aprilie 1948 - se constituie baza legală a Parohiei Ortodoxe Române la Paris prin Asociația pentru practica cultului ortodox român (APCOR)

Septembrie 1949 - la cererea Consiliului parohial, Mitropolitul Visarion fixează sediul Episcopiei la Paris.

Declarîndu-se de la început autonomă, Episcopia noastră regularizează poziția sa canonică prin cooperarea și încadrarea sa în Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse din afara frontierelor, prezidată de Mitropolitul Anastase, fost Episcop al Chișinăului, singura jurisdicție liberă și independentă încă din 1917.

Baza legală a Episcopiei a fost creată conform legilor franceze 1901 și 1905, prin constituirea asociației culturale "Eparhia ortodoxă română din Europa occidentală", înregistrată la Prefectura din Paris, Direcția asociațiilor culturale, în data de 8 septembrie 1949.

Autonomia ei se manifestă prin caracterele specific românești ale Episcopiei, definite în Preambulul Regulamentului sau după cum urmează: "organele constitutive desemnate de Regulamentul asociației; persoana Episcopului, de origine română; limba liturgică, limba română; viața religioasă după regula tradițională a Bisericii ortodoxe române".

Notă : aceasta implică și practicarea calendarului Gregorian al Bisericii române în timp ce calendarul Sinodului rus din afara frontierelor este cel Julian.

Îst Sinodul rus, cît și Episcopia română din Europa occidentală consideră că pozițiile lor reciproce vor putea fi revizuite cînd subjugarea Bisericii din Europa Orientală va lua sfîrșit sau în cazul unei creșteri și a unei organizări sinodale române din afara frontierelor României. Dioceza ortodoxă română din Europa occidentală privește cu dragoste frățească Biserica ortodoxă română și constată cu o filială neliniște degradarea direcției Bisericii mame, sub presiunea ostilă a unei forme de guvernămînt materialist și ateu.

Ea respinge prin aceasta orice încercare de intervenție în organizarea și activitatea diocezană, atît în trecut, cît și în prezent și în viitor".

Urmează un istoric al agresiunilor politice împotriva asociațiilor bisericii de la Paris, pînă în prezent. Cităm ultimele evenimente cu care unii dintre cititorii noștri nu sunt la curent.

... În decembrie 1998, la cererea credincioșilor, preotul paroh de la Montréal, părintele Petre Popescu, fost secretar al Mitropolitului Visarion Puiu la Paris, a fost ales în unanimitate ca Vicar al Eparhiei și Sfinția Sa a acceptat această funcție.

În 13/20 decembrie 1998, preotul paroh Radu Apostolescu convoacă, fără înțelegere cu Consiliile bisericești, și într-un timp insuficient, adunarea generală la care participă vreo 20 de persoane, care nu pot decide asupra separării de Sinodul rus din afara frontierelor, cum impunea Tribunalul în 16 iunie 1998. Episcopul Mihail, venit la Paris în decembrie 1998 pentru a restabili pacea, după o primă înțîlnire, pleacă fără a decide.

Urmează "decizia" Mitropolitului Vitaly din 9/22 decembrie 1998 cu o interpretare eronată a evenimentelor. Cităm în franceză din textul deciziei: "En conséquence, nous libérons la communauté orthodoxe roumaine en la personne de L'Eparchie Orthodoxe Roumaine de l'Europe Occidentale de

son lien canonique avec l'Eglise Orthodoxe Russe hors frontières, avec toutes les conséquences que cela implique. Cette décision prend effet immédiatement. 9/22 décembre 1998. Métropolitaine Vitaly."

În 24 decembrie 1998, cheile bisericii sunt transmise secretarului APCOR. Imediat, Consiliul parohial numește un Sobor provizoriu făcut din cei trei preoți aflați la Paris, care asigură slujbele de Crăciun și cele următoare. Consiliile sunt astăzi singurele organe executive decizionare ale celor două asociații. Consiliile iau act cu mare surpriză și regret de decizia Mitropolitului Vitaly.

Urmează că Parohia și Eparhia noastră se găsesc astăzi libere din punct de vedere canonic și dispun de un termen de cel puțin doi ani de a alege o nouă obediență canonică. Rezultă din această situație complet nouă, că judecățile tribunalului din Paris din 16 iunie 1998 și 15 octombrie 1996 privind eventuala succesiune a eparhiei nu mai pot fi executate în termenii lor.

Actualmente asociațiile noastre sunt în completă legalitate, ele vor continua prin consiliile lor acțiunea juridică și administrativă, iar sub direcția vicarului eparhial RP Petre Popescu, propășirea Eparhiei noastre.

În 17 ianuarie 1999 au loc cele două Adunări extraordinare și ordinare care, în unanimitate, acceptă modificările din Statute, din care cităm: "Separarea responsabilității administrative de responsabilitatea ecleziastică prin alegerea de Președinți laici la cele două Consilii, reprezentarea ecleziastică avînd sprijinul Consiliilor"

Președinte EOREO, Georges Antoine Lecca
Președinte APCOR, Alexandru Ghika

FRAȚI ROMÂNI,

Foștii deținuți politici români refugiați în Franța (care au organizat peste 20 de pelerinaje la mormintele soldaților români căzuți în primul război mondial, ca aliați ai Franței) organizează în acest an, înainte de anul jubiliar 2000, un mare pelerinaj la Soultzmat, la care vor participa Români din Franța, Germania, Elveția, Italia și Belgia.

În cimitirul militar român din Soultzmat (Alsacia) dorm întru Domnul 687 de tineri, care au suferit chinuri îngrozitoare.

De ZIUA EROILOR, un autocar va pleca vineri, 21 mai 1999, la ora 23, de la Biserica Ortodoxă Română, metroul Maubert-Mutualité.

Sâmbătă, 22 mai, la ora 12, un serviciu religios va fi oficiat de preoți români, cu participarea preoților ortodocși și greco-catolici din Paris. Revenirea la Paris, în aceeași zi, la ora 23, tot la Biserica Ortodoxă Română (coborîre și în alte puncte ale Parisului).

Prețul unui bilet este de 170 de franci, pentru o călătorie de 100 de km. Înscrierile se fac imediat, pînă la completarea a 50 de locuri, la Remus Radina (telefon 01 44 24 89 15, între orele 15-22) și la Ilie Mihalcea, în zilele de sărbătoare, la Biserica Ortodoxă Română și la Părintele Gheorghe Surdu, la Biserica Greco-Catolică.

AL VII-lea Simpozion Sighet

"1949-1953 : MECANISMELE TERORII"
Sighet, 2-4 iulie 1999

Vineri, 2 iulie - 10,30 - Ceremonia deschiderii Simpozionului (în închisoare); inaugurarea noii săli a Muzeului. orele 12 - Moment comemorativ la groapa comună din Cimitirul Săracilor; 16-20 - Prima sesiune (sala George Enescu) - *Deportările din 2/3 martie 1949. Începerea colectivizării forțate. Plenara din 3-5 martie 1949. Metode de constrîngere. Răzmerițe țărănești. "Activiști" și victime.*

Sîmbătă, 3 iulie - 9-13 - A doua sesiune (sala George Enescu) *Apologia cultului personalității : 21 decembrie 1949 (aniversarea mondială a lui Stalin). Valurile de arestări (1949-1953). Arestarea și exterminarea elitelor politice și culturale. Masivele deportări din 18 iulie 1951, urmate în 1952-53. Generalizarea terorii. Metode.* 16-19 - A treia sesiune (sala George Enescu) *Deviaționiști de stînga-dreapta. Plenara PC din mai 1952. Creșterea terorii. Birocrația de partid. Relația partid-securitate.* orele 21 - *Film*

Duminică, 4 iulie 9-12 - A IV-a sesiune (sala George Enescu) *Moartea lui Stalin. Schimbări în URSS și în țările comuniste (studiu comparativ). O posibilă carte a Gulagului românesc. Metode de exterminare. Viața cotidiană, în afara pușcăriei. Concluziile Simpozionului.*

PENULTIMA ORĂ

CASA ROMANEASCA

120 bis, rue Haxo, 75019 Paris
(Metro Télégraphe sau Porte de Lilas)

Simbătă, 15 mai 1999 la orele 17, scriitorul și eseistul Bujor NEDELCOVICI - colaborator la revista "Esprit" va vorbi despre "Evoluția mentalității românești"

*

Simbătă, 29 mai 1999 la orele 17, istoricul Matei CAZACU va vorbi despre George Ciorănescu

*

Simbătă, 5 iunie 1999 la orele 17, dl. Alexandru DANIELOPOL, membru al Aeroclubului francez - va vorbi despre Contribuția românească la dezvoltarea aviației mondiale

RADIO ROMANIA INTERNAȚIONAL

tel/fax : (40) 1 223.26.13

Europa occidentală

(timp universal) - **05 -06,15** 7105;9510;9625;11775 (kHz)
și **17 - 19** 6135; 7195 (kHz)

luni "Promemoria" - istorie românească

marți - "Business club"

miercuri "Ce mai face ..." - interviuri cu personalități ale vieții culturale, sociale și politice din țară sau de peste hotare

joi - "Comunitatea românească" - relații cu românii de pretutindeni

vineri - "O provocare pentru viitor" - dificultățile tranziției

"România, istorie și civilizație"; "Românii dincolo de orice frontiere"

sîmbătă - "Amprente românești pe mapamond" - prezențe românești în patrimoniul cultural și științific

duminică - "Revista religioasă a românilor de

Mulțumim celor care au continuat să răspundă apelului nostru (v. Lupta nr. 246, p. 8) susținând Association pour la Fondation Mémorial Sighet : Rodica Ionesco și Marie-France Ionesco, Iancu Perifan, Jean Martin, Ortansa Tomoroveanu, Alexandru Thomault, Marie-France Matheron, Gustave Gras, Ileana Virtosu, Cornel Rotaru, Dinu Romanesco, Eliza Lăzărescu Trimiteți contribuția dvs. "à l'ordre de AFMS", pe adresa *Luptei* - 125 Bureaux de la Colline, 92213 St. Cloud - sau pe adresa Dnei Anca Lemaire - 1 rue Boyer Barrat, 75014 Paris

Abonați-vă la *Lupta*

Neagu et France Djuvara, Domnica et Harry Roberts Melone, Sandra Djuvara Melone ont la douleur de vous faire part de la mort de leur frère, beau-frère, oncle et grand-oncle,

Le Docteur Razvan Djuvara

Ancien chirurgien des hôpitaux de Bucarest, ancien coopérant à l'hôpital de Niamey et à l'Ecole des Sciences de la Santé du Niger, membre de la Société Internationale de Chirurgie (Bruxelles-Genève), membre fondateur du Collegium Internationale Chirurgiae Digestivae (Roma), Médaille du Mérite Sanitaire 1ère classe (Roumanie 1941-45), Officier de l'Ordre du Mérite de la République du Niger

survenue à Paris, le 24 avril 1999, à la suite d'une longue et douloureuse maladie.

Avant le transfert de l'urne cinéraire à Bucarest, où elle sera déposée dans le caveau de famille, une messe a été dite le samedi 1er mai en l'église Gréco-Catholique Roumaine (38 rue Ribera à Paris)

DECESE

Tenorul Dorin Teodorescu; procuror Gheorghe Robu; criticul literar Valeriu Cristea; Ion Petre Beschea; ing. col. marină Ștefan Stoica; chim. Atena Benchescu; Marin Elena; Ion Gaspar; Mihai Dugășescu; Elena Moiescu; ing. Dan Russ; căpt. Ovidiu Drăghici; Ovidiu Alexandru Mastara; Melania Dobrescu; prof. Alexandra Petrescu (Lelescu); Veronica Rădulescu; Dragomir Kiriac; avocat Dan Pantelimonescu; Gheorghe Constantin Chirișescu; col (r) Nicolae Chirieri; Ana Ardelean; Tudor Matei; dr. Octavain Florian Sferdian; Mihai David Ghindăoani; dr. Dinu Pangrate; Iulian Dănălache; Cristina Marcu; dr. Ovidiu Marinescu; prof. Toader N. Vasile; Nicandru Martinof; Ion Ionescu Dișești, la 90 de ani; prof. univ. Emil Caragheorghe; Constanța Ciuvică; scriitor, veteran de război, Ion Grecea; col. (r) Constantin Moineagu; Mihail Tigoianu; ing. Florica Marțian; Constantin Bordeai; Nina Oncescu; Rodica Frâncu; Manole Petre Marian; dr. Cornelia Aurora Dănescu; ing. Grigore Marinescu; col (r) Mihail Furcoi; Cristian Hnatiuc; Rodica Marchis Dick (Viena); Costin Fotescu; prof. Gh. Moroianu; Dumitru Stăniloae; Vasile Boiangiu; Stelian Bumbăcea; Maria Tudorache; Alexandru Philips; ing. Marcel Petre Enculescu; Cristina Bugeanu; dr. Nicolae Ștefănescu; dr. Dumitru Ionescu-Cocels; Jeni Niculcea; col (r) dr. Victor Petrescu; Alexandru Reghecampf; Teodor Poiană; ing. Mircea Marinescu; dr. May Mihai; ing. Apostol Chiriță; dr. doc. Virgiliu Golli; ing. Vladimir Gheorghicescu; arh. Radu Ranetescu; Igan Ceuca; dr. Gheorghe Dimitriu; Toma Marian Jean; Eugenia Soare; Constantin Arion; Paul Smarandache; Dumitru Mihalea; farm. Viorica Niculescu; dr. Lazarin Sebastian; Daniela Miga; ing. Gheorghe Ciocan; ing. Dragomir Kiriac; dr. Eugenia Stoica; Dan Micu; Petre Irineu; Yvonne Sârbu; Elena Doina Galben; Silviu Georgescu; Voebună Ghinescu; Mihai Velcescu; Maria Herdea; dr. Ovidiu Marinescu; George Robert Bilavu; prof. univ. Emil Caragheorghe; Petre Ivanovici; ec. Ion N. Digă; Anica Diaconescu; ing. Mihail Popescu; Margareta Vasile; Ion Albeanu; ing. Emilia Micșunescu; prezbitera Silvia Ionescu; Dumitru Storoj; Ecaterina Fizitea; prof. Gina Crăciun; Dumitru Pătrașcu; ing. Luca Vasile Dănuț; Marie Yvonne Drogeanu; Nella Maria Rădulescu; dr. Iulian C. Russu; ing. Paul Diniță; Viorel Nemițeanu; dr. Ionel Ploșteanu; Nicolae Balaci; Boris Cicala; Gh. Bocan; Valentin Lipatti; pictorul Ștefan Șerbănescu; Georgeta Ciocîlta Mănescu; Ecaterina Samson; actorul Dem Savu; Zelinda Krizbai; Valeriu Velimaning. Valeriu Codreanu; Gellu Păsat; traducătorul Valeriu Veliman; Simion Marin; Emilia Rad; Ion Ghine; ing. Fabian Gheorghe; col (r) Constantin Moineagu; prof. Cristina Daia; Ion Rotăruș.

TARIF D'ABONNEMENT ANNUEL

En France Français:

FRANCE FRF 250
EUROPE FRF 300

Par avion :

AMERIQUE FRF350
AMERIQUE DU NORD
ISRAEL
AMERIQUE DU SUD
ASIE FRF 450
AUSRALIE

En d'autres monnaies, le tarif est majoré des frais bancaires d'encaissement comme suit.
DEM 100 - CHF 90 - GBP 35

USA 60 ou équivalent

USA 70 ou equivalent

125 Bureaux de la Colline - 92213 St-Cloud-France
Tel. (33-1)141120370 Telefax (33-1)41120379- Tlx 270152 F
Commission Paritaire N° 65481 - CCP. : 11 341 71 A Paris

LES CONTRADICTIONS DE L'OTAN

Les bombardements des Serbes par l'OTAN sont critiqués en Europe aussi bien par ceux qui s'opposent à ces actions que par ceux qui les soutiennent. Les premiers les considèrent barbares et les seconds les estiment inefficaces. Ces critiques viennent aussi bien des médias et des hommes politiques que de l'opinion publique qui ne comprennent pas la stratégie de l'OTAN. Cette stratégie est américaine et diffère fondamentalement des stratégies militaires européennes.

Depuis deux siècles, y compris la guerre d'Indépendance et la guerre civile, les Américains ont toujours ménagé leurs hommes et se sont peu souciés d'occuper le terrain dont ils n'ont pas besoin ou d'économiser le matériel qu'ils savent remplacer aisément.

Ils ont de ce fait rarement affronté les troupes ennemies en batailles rangées, préférant les harceler ou les user longuement avant de livrer combat. Ce fut de la sorte que le général Washington obtint la reddition des Anglais à Yorktown, en Virginie, après une guerre pendant laquelle il avait été souvent critiqué pour la faire traîner en longueur.

Cette stratégie s'est amplifiée au XXème siècle, surtout pendant la deuxième guerre mondiale, lorsque les Américains ont adopté comme arme privilégiée, les bombardements stratégiques qui ont détruit les villes en même temps que l'industrie de l'Allemagne et du Japon. Cela leur a permis d'effectuer le débarquement

en Normandie et la conquête des bases stratégiques japonaises du Pacifique avec des pertes infiniment moindres que celles subies par les autres armées engagées pendant la guerre mondiale entre 1939 et 1945.

□

Nécessairement la stratégie américaine diffère suivant qu'elle est offensive ou défensive. Ainsi, en Avril 1949, lors de la fondation de l'OTAN, lorsque l'arsenal atomique des U.S.A. constituait l'arme dissuasive par excellence, la présence des troupes américaines en Allemagne et au Japon, restait néanmoins indispensable pour contenir une éventuelle attaque soviétique.

Ce sont d'ailleurs les G.I. et non pas les bombes atomiques qui ont rejeté les Nord-Coréens et les "volontaires" chinois de la Corée du Sud. La bataille défensive ne permettait pas de faire l'économie des soldats américains.

Les Américains devaient d'ailleurs le constater une fois de plus au Vietnam ou nonobstant l'aviation, la flotte et les destructions massives provoquées par le napalm, ils n'ont pu défendre le régime qu'ils entendaient soutenir et se sont fait battre pour la première fois dans leur histoire.

Les avantages de cette stratégie qui économise la vie de ses propres soldats est indéniable. Elle implique une action très longue avant de frapper les coups décisifs. Cela dérouté l'opinion publique, inquiète les alliés et encourage les adversaires.

Cette stratégie a évolué. Elle est centrée actuellement non plus sur les villes et les centres industriels mais sur les troupes combattantes et les centres névralgiques. Elle a remarquablement réussi contre l'Iraq, lors de la guerre du Golfe.

Il est vraisemblable qu'elle réussira également en Serbie, même si le relief de ce pays est plus favorable à la défense que ne l'était celui du désert iraquien. Il est probable qu'après des bombardements prolongés, une offensive terrestre pendant les mois d'été ou de l'automne, viendra à bout de la résistance que l'armée de Milosevic pourrait encore apposer aux troupes de l'OTAN.

Il est toutefois improbable que le dictateur de Belgrade soit démis ou se démette, sans une intervention terrestre des troupes de l'OTAN.

□

La stratégie offensive américaine de destructions à distance et sans subir de pertes, a de la sorte ses limites.

Cette stratégie peut en effet permettre aux troupes de l'OTAN d'occuper les principales villes et les régions non montagneuses de Serbie, et contrôler ainsi 90% de la population, sinon plus. Il faudra cependant pacifier la région sans savoir comment réagira la population serbe après avoir été bombardée pendant des mois et défaite militairement.

Les précédents allemand et japonais de 1945 montrent que des défaites, même chèrement payées,

Suite page II →

comme celles subies par ces deux peuples lors de la dernière guerre, ne créent pas des animosités éternelles entre vainqueurs et vaincus.

La comparaison ne doit toutefois pas être portée trop loin car en 1945, Allemands et Japonais étaient bien conscients que c'était leurs propres dirigeants qui avaient déclenché la guerre et l'avaient perdue. De nos jours, les Serbes, y compris ceux opposés à Milosevic se considèrent attaqués par l'OTAN. Le soutien aux Albanais, qui ont conquis le berceau historique de la Serbie au cours des décennies, par leur démographie mais aussi par des moyens de pressions non dénués de violence, renforce d'autant le ressentiment serbe. Ce ressentiment risque de ce fait d'être beaucoup plus tenace que ne l'ont été celui des Allemands et des Japonais après 1945.

Faudra-t-il ou non laisser des troupes d'occupation en Serbie comme cela a été le cas en Allemagne et au Japon? L'occupation à long terme pourrait être évitée à condition d'organiser des élections libres dans les premiers mois de la fin des combats, même si Milosevic et ses partisans se maintiennent dans les régions montagneuses difficilement accessibles ou dans quelques villes.

Contrairement à l'image véhiculée actuellement, les Serbes sont un peuple tenace mais aussi épris de liberté. Ils l'ont prouvé pendant des siècles et si les exactions de la soldatesque de Mihailovic sont criminelles, il ne faut pas les attribuer à l'ensemble de la nation.

La réconciliation entre Américains et Japonais comme celle entre les Européens n'aurait jamais été possible si l'on avait continué à rendre tous les Allemands et tous les Japonais responsables des horreurs perpétrées par leurs dirigeants de 1939 à 1945!

Les autres Européens n'ont-ils pas aussi des pages sombres dans

leur histoire pas tellement lointaine?

A commencer par la guerre des Boers qui a vu les premiers camps de civils, il y a un siècle!

Les Balkans ont besoin d'une paix durable et les Serbes ne sont pas les seuls qui la menacent. Par contre les Serbes sont les seuls qui, par une décision malheureuse de la diplomatie U.S.A., n'ont jamais été pris en compte dans les dialogues que les Etats-Unis essayaient d'établir avec tous les peuples qui subissaient les régimes communistes.

En effet, lorsque le Congrès a décidé de s'adresser aux différents peuples par la voix des radios Europe Libre et Liberté, les peuples de Yougoslavie en avaient été exclus.

L'impact psychologique de ces radios a été énorme. Ces radios ont été pour beaucoup dans la chute des régimes communistes dans l'Europe du Centre et de l'Est, y compris en U.R.S.S. Elles ont en effet aidé les peuples à ne plus s'identifier aux régimes qui les opprimaient et de ce fait, à se dissocier de leurs dirigeants, même lorsque Washington et les capitales européennes continuaient à négocier avec ces derniers.

Pour ne pas contrarier Tito, que l'Occident a toujours considéré comme un allié, la Radio Free Europe n'a jamais accepté de créer une section yougoslave, serbe, croate ou slovène, alors que des démarches répétées avaient été faites par des originaires de ce pays qui se trouvaient en Occident.

Les peuples de Yougoslavie ont de ce fait assisté à l'entente entre leurs dirigeants communistes et le monde occidental. Cette entente s'est perpétrée pendant le demi-siècle de l'après-guerre, jusqu'au démembrement de la Yougoslavie.

Même si l'entente était plus apparente que réelle, elle a suffisamment découragé aussi bien les catholiques croates et slovènes que les musulmans bosniaques et les orthodoxes serbes, à remplacer leurs anciens dirigeants

communistes qui détenaient les pouvoirs locaux dans le cadre de la Fédération Yougoslave.

Si l'OTAN veut pacifier les Balkans, il sera obligé d'établir un dialogue avec le peuple serbe et de rétablir la confiance de ce dernier sans son avenir.

Ces deux prémisses ne peuvent se réaliser uniquement en distribuant des aides alimentaires ou autres, encore que de telles aides seront indispensables pour rebâtir aussi bien la Serbie que les autres pays de la région, après avoir chassé Milosevic.

Les émissions de radios ou télévisions ne suffisent pas non plus. Il faudra des actions bien plus nombreuses et variées dans tous les domaines et pour cela, l'action de l'Union Européenne sera plus facile que celle des U.S.A.

Encore faut-il savoir ce que l'Union Européenne peut et veut proposer aux Européens des Balkans qu'elle n'est pas encore disposée à intégrer.

Au début de cette décennie, le président Mitterrand qui était conscient des difficultés qui empêchaient l'intégration rapide des Européens du Centre et de l'Est, avait proposé la définition d'un statut de transition vers l'unité de notre continent. Ce statut devait préparer l'unification de toute l'Europe de l'Atlantique à l'Oural, souhaitée par le Général de Gaulle et confirmée par le président américain Ronald Reagan devant le Parlement Européen, lors du 40ème anniversaire de l'OTAN.

Difficile à réaliser dans le climat actuel d'affrontements, l'Europe globale reste néanmoins la seule solution à long terme.

Sinon, l'Union Européenne va frapper à ses portes des bandes incontrôlables de toutes nationalités qui finiront par les enfoncer. L'OTAN ne résistera pas plus que ne l'ont fait les légions romaines face aux barbares qui ont envahi l'Empire Romain.

Michel Korné